

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

Rådets direktiv
af 2. april 1979
om beskyttelse af vilde fugle
(79/409/EØF)

Rådet for de Europæiske Fællesskaber har – Under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235, under henvisning til forslag fra Kommissionen (1), under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet(2), under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg(3) og ud fra følgende betragtninger:

Rådet fastsatte i sin erklæring af 22. november 1973 vedrørende et handlingsprogram for De europæiske Fællesskaber på miljøområdet(4), at der skal iværksættes særlige aktioner til beskyttelse af fugle; denne erklæring er blevet suppleret af en resolution fra Rådet for De europæiske Fællesskaber og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, af 17. maj 1977 om videreførelse og gennemførelse af en politik og et handlingsprogram for De europæiske Fællesskaber på miljøområdet(5);

på medlemsstaternes område i Europa er der konstateret en tilbagegang i bestanden af et stort antal vilde fuglearter; denne tilbagegang foregår i visse tilfælde meget hurtigt og udgør en alvorlig fare for bevarelsen af det naturlige miljø, navnlig på grund af, at den biologiske ligevægt hermed er truet;

de fuglearter, der i vild tilstand har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa, er i vid udstrækning trækfugle og må derfor betragtes som fælles eje; effektiv beskyttelse af fuglene er et typisk grænseover-

skridende miljøproblem, som landene har et fælles ansvar for;

levestilkårene for fugle på Grønland er fundamentalt forskellige fra levestilkårene i de øvrige egne af Fællesskabets område i Europa på grund af de almindelige forhold, herunder især klimaet, den ringe befolkningstæthed samt øens usædvanlige størrelse og geografiske beliggenhed;

dette direktiv bør derfor ikke gælde for Grønland;

beskyttelse af de fuglearter, der i vild tilstand har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa, er en nødvendig foranstaltning for som led i det fælles markeds funktion at virkeliggøre Fællesskabets målsætning med henblik på bedre levestilkår, harmonisk udvikling af den økonomiske virksomhed inden for hele Fællesskabet og vedvarende og afbalanceret ekspansion; traktaten indeholder imidlertid ikke den fornødne specifikke hjemmel til at foretage indgreb;

de foranstaltninger, der skal træffes, må vedrøre de forskellige faktorer, som kan indvirke på fuglebestandens størrelse, dvs. følger af menneskelige aktiviteter, herunder især forringelse og forurening af fuglenes levesteder, fangst og drab på fugle, samt den handel, sådanne aktiviteter kan give anledning til; omfanget af de foranstaltninger, der skal indgå som led i en beskyttelsespolitik, må tilpasses de forhold, som gælder for de forskellige arter;

beskyttelse omfatter bevarelse på lang sigt samt forvaltning af de naturlige ressourcer, som er en integrerende del af de europæiske folks arv; den giver mulighed for at regulere